

Stále živý okruh Ježíšových učedníků

Platforma Dominikánská 8 chce podporovat život církve v naší zemi. Proto čerpá hlavní inspiraci z nejlepšího zdroje, hledá ji u Ježíše a jeho učedníků. Jako součást působení řádu sv. Dominika vychází z charismatu svého zakladatele.

Když Ježíš hlásal radostnou zvěst o Božím království, hned si kolem sebe vytvořil okruh učedníků. Mistr chtěl, aby jeho následovníci nasáli jeho životní postoje, osvojili si jeho vidění světa, jeho smýšlení, aby s nimi sdílel svůj život modlitby. Vytvářeli kolem něho prstenec přátel, pomáhali mu.

Zprůchodnit cestu k Ježíšově zvěsti

Až do Ježíšova zatčení mohli lidé slyšet jeho vlastní hlas, přímo ho oslovit a rozmlouvat s ním. Po vzkříšení poslal své nejbližší vydávat o něm svědectví. S Ježíšem se už napříště nikdo nesetkává bezprostředně. Zůstává přítomný mnoha způsoby uprostřed svých učedníků, ale přístup k němu umožňuje právě společenství církve.

Prstenec učedníků má navenek vyzařovat radost z Ježíšovy přátelské přítomnosti. V průběhu dlouhých dějin církve se ovšem leckdy proměnil v neprostopatný krunýř, který svou tvrdostí spíše odrazuje a přístup k samotnému Ježíši znemožňuje. Všichni proto musíme vytrvale pracovat na průchodnosti cest k Ježíšovi a jeho radostné zvěsti.

Zkušenost sv. Dominika

Svatý Dominik při svém kazatelském působení brzy dospěl k poznání, že lidem, s nimiž chce mluvit o Bohu a o církvi, musí rozumět, musí dobře znát jejich názory a pochopit důvody, které je k nim vedou. Udělal hlubo-

Debata Jáchymovské peklo.

Snímek Jiří Vopálenský / Člověk a Víra

kou zkušenost, že vlídný a přátelský přístup k lidem otevírá cestu do jejich srdcí. Získával si jejich důvěru tím, že si osvojoval jejich způsob života ve všem, co shledával jako autentické ve shodě s evangeliem.

O důvěru lidí usiloval ne proto, aby ji využil k přesvědčování. Trpělivě lidi doprovázel, aby sami nacházeli cestu k poznání pravdy evangelia a k naplněnému životu. Setkávání s lidmi plně soucitu a porozumění přitom jeho samotného vedlo k hlubšímu porozumění evangeliu. Mluvil s Bohem o lidech a s lidmi o Bohu. Kromě toho sv. Dominik hned od začátku zapojoval do svého úsilí další lidi jako spolupracovníky. Záleželo mu na vytvoření komunity bratří, založil klášter mnišek, které se za jeho dílo modlily, cenil si podpory laiků.

Sytit ducha nasloucháním a rozmlouváním

Dominikánská 8 je jednou z aktivit pražského kláštera, která čerpá z charismatu sv. Dominika a využívá historického dědictví, určujícího místo a podobu kláštera. Většina programu Dominikánské 8 se odehrává v barok-

ním refektáři, tedy v někdejší jídelně bratří. Jak je v klášterních komunitách zvykem, během jídla bratři naslouchají, co se jim nahlas čte. Kromě toho již od svého vzniku refektář příležitostně sloužil jako sál pro veřejné události.

Lidé i dnes přicházejí do refektáře, aby nasloucháním a rozmlouváním s jinými sytili vlastního ducha. Zvedme do debat hosty z různých oblastí a specializací, protože nejprve sami chceme pochopit otázky, které jsou pro naši současnost důležité. Pomáhá nám to nejen porozumět době, již jsme součástí, ale také hlouběji proniknout do Ježíšova učení. Sami vnášíme do přemýšlení o složitých otázkách dneška náhledy inspirované osobní vírou a teologickou i spirituální tradicí.

Nemalou pozornost věnujeme také vnitřnímu životu církevního společenství. Inspiraci hledáme u svědků víry od starověku až po nedávnou minulost. Snažíme se přístupně zprostředkovávat teologické otázky a nezdráháme se upřít pozornost na praktické pastorační výzvy.

BENEDIKT MOHELNÍK OP,
iniciátor a ředitel platformy
Dominikánská 8

Výběr z programu:

- **Naděje neklame** | přednáší Mireia Ryšková (13. března)
- **Vločky v kostele** | Víra a psychické zdraví mladých (20. března)
- **Ztracená země** | Příběh moderního Ruska (27. března)
- **Rozhovor s Janem Šedivým o kontemplaci** (3. dubna)
- **Hrdinou se člověk nerodí** | František kardinál Tomášek (24. dubna)

Cyklus Příběh jádra:

- **Jaderné zbraně včera a dnes** | přednáší Vlastislav Bríza (10. dubna)
- **Budoucnost jaderných reaktorů** | přednáší Vladimír Wagner (6. května)

Cyklus Dobře utajená zpověď:

- **Zpovědní tajemství pohledem práva** (11. března)
- **Zpověď pohledem teologie** (25. března)
- **Zpovědní a terapeutická praxe** (8. dubna)

Zajímáme se a společně hledáme

Program Dominikánské 8 vzniká v malém týmu. Svobodný zájem o důležitá témata, otevřené hledání a respekt k různým pohledům, pro něž chceme vytvářet prostor v rámci jednotlivých akcí, se snažíme pěstovat v první řadě mezi sebou navzájem. V tomto procesu je každý z nás zvláště zodpovědný za něco jiného.

Benedikt Mohelník OP, ředitel

U Dominikánské 8 jsem od úplného začátku, když se tak ještě ani nejmenovala. Vše začalo debatami nad revue *Salve* v sakristii Nejsvětějšího Salvátora v Praze anebo v barokním refektáři našeho kláštera někdy v roce 2008. Byla to společná aktivita několika přátel, s nimiž spolupracovali další lidé. Brzy vznikl i název Dominikánská 8.

Postupně se vytvořila, a vlastně stále vytváří, pevnější struktura, jak vyžaduje dnes mnohem vyšší počet činností, které jsou s fungováním platformy spojeny. Za svůj nejdůležitější úkol považuji péči o soudržnost našeho malého týmu a neustálé oživování a aktualizování vůdčí myšlenky, s níž

Dominikánská 8 vznikla. Často spolu mluvíme nejen o programu, ale také o dalším směřování našich aktivit. Díky všem členům týmu se neustále učím nové věci a objevuji nové obzory. Starám se, aby do sebe všechny dílčí součásti našeho soukolí pěkně zapadaly. Od ideové koncepce až třeba po vynesení koše. Vedle toho se snažím o navazování a rozvíjení kontaktů s institucemi, s nimiž spolupracujeme.

Petra Švecová, dramaturgyně

Pracuji zde od září 2024. Často jsem Dominikánskou 8 navštěvovala ale už předtím, protože mi poskytovala prostor k promyšlení zajímavých, ovšem často nesnadných témat. Je pro mě důležité hledat cesty,

jak žít svou víru v realitě dneška. Pocházím z Moravského krasu, a přestože už řadu let žiji v Praze, jsou pro mě moravské kořeny důležité. Jako konvertitka považuji za potřebné nabízet širokou škálu témat, která se týkají jak církve samotné, tak společnosti, jíž jsme součástí.

Hledání a komunikace s hosty, kteří mají co říct a dívají se na konkrétní témata z různých perspektiv, je moje práce, ale vlastně zároveň dobrodružství. Za úspěch považuji, když se podaří dotknout se obtížného tématu, aby se diskuse nestala střetem dvou protikladných stran, nýbrž časem konstruktivního promyšlení a prostorem k dialogu.

Filip Boháč OP, editor

Na činnosti Dominikánské 8 se podílím od roku 2013. Občas moderuji nebo streamuji pořady, ale moje hlavní práce je vycizelovat názvy akcí a jejich anotace a potom připravovat plakáty i další grafiku. To vše musí zaujmout a současně zůstat jednoduché a přehledné. Snažím se, aby bylo na první pohled srozumitelné, proč je konkrétní téma zajímavé a z jakého úhlu je chceme uchopit. Současně jsem převorem, tj. představeným

pražského kláštera. Dominikánská 8 je patrně nejvýraznějším projektem našeho kláštera a dává smysl naší přítomnosti uprostřed Prahy, kde už moc lidí nežije. Klášter platformu také financuje, takže se starám i o transparentnost v oblasti hospodaření.

Zuzana Matisovská, propagace

V Dominikánské 8 pracuji celkem dva roky a mým úkolem je hledat způsoby, jak to, co děláme, dostat k lidem. Nečekáme, až překo-

nají spleť uličky Starého Města a na fiktivní pražské adrese objeví dominikánský klášter. Sama pocházím z východního Slovenska a umím si představit různé překážky, které před člověkem z odlehleho nebo tradičního kraje stojí.

Naším cílem je, aby se s námi lidé mohli potkat tam, kde se přirozeně pohybují, a to v dobře stravitelné formě – ať už ve fyzickém či online prostoru. Proto roznáším plakáty, vytvářím příspěvky na sociální sítě, píšu zprávy z akcí do online magazínů nebo dělám dvacetiminutové sestřihy debat. Přitom komunikuji s institucemi, s nimiž spolupracujeme, a dobrovolníky, kteří nám pomáhají. Věřím, že i v případech nelehkých témat je možné komunikovat hezky a svěže.

Luisa Marie Marešová, propagace

V době, kdy Dominikánská 8 vznikala, jsem se pravděpodobně učila jezdit na kole. Jsem nejmladším členem týmu Dominikánské 8 a moc si vážím toho, že mohu být jeho

součástí. Pro mě osobně představuje Dominikánská 8 místo, které mě rozvíjí. Díky této platformě se mohu setkat se zajímavými a důležitými tématy, jež by mě jinak možná minula. Jsem ráda, když je na věci nahlíženo z různých úhlů, když se o nich mluví a nejsou dogmaticky brány jako samozřejmost.

Ze svého okolí vnímám, že mnoho lidí tuto potřebu sdílí. Myslím, že tak jako pro mě, může být i pro další studenty Dominikánská 8 místem, kde se dá poslouchat i pokládat otázky. A to v prostředí, jež navíc není upjaté a strnulé. Snažím se proto tuto živost zachytit prostřednictvím audiovizuálních výstupů na sociální sítě a zajišťuji, abychom z akcí měli fotografie, které nás prezentují dál. Zároveň pomáhám při samotných akcích a snažím se zamýšlet nad takovými tématy, jež v mém okolí rezonují.

Debaty Tajně svícení, tajně umlčení.

Snímek Jiří Vopálenský / Člověk a Víra

Otevřené dveře kláštera

S autorem obnovy kláštera architektem JOSEFEM

PLESKOTEM o vztahu k tomuto místu, jeho specifickém duchu, a jak se daří přenášet ho do domácností lidí, kteří sledují programy Dominikánské 8.

Dominikánský klášter znáš už dlouho, naše spolupráce trvá osmnáct let. Čím je pro tebe tohle místo zajímavé?

Především tím, že leží v samotném centru, v důležité ulici, která se teď jmenuje Husova, dříve Dominikánská. Ta ulice je prostorná, má pořád docela středověkého a posléze barokního ducha. Objevil jsem ji už někdy na přelomu 70. a 80. let, když jsem tam v prvním ročníku chodil na výuku geodezie. Na zápočet jsem dostal za úkol znivelovat Husovu ulici od vstupu ČVUT až do rajského dvora dominikánského kláštera. A od té doby vím, že rozdíl mezi rajským dvorem a ulicí je zhruba metr čtyřicet. A kostel sv. Jiljí na mě působí úplně „nadpražsky“, nadnárodně, francouzsko-středověce, goticky. Jak významně vstupuje do uličního prostoru a jakou má v sobě pevnost.

Práce na rekonstrukci kláštera znamená i přemýšlení, k čemu má ta budova sloužit. Jakou roli v tom hraje Dominikánská 8?

Když před osmnácti lety probíhala soutěž na výběr architekta, byli jsme vyzýváni asi čtyři ateliéry. Byly podmínky, které jsme měli splnit, a my je nesplnili. Říkal jsem – co já vám tady budu kreslit, jak by mohla vypadat vstupní hala, když ani nevím, kde bude. A hlavně, jestli vstupní hala má smysl. Zkrátka jsem nevěděl.

Přišel jsem s takovým schématem, nad nímž bylo znázorněno, že Husova ulice spolu s klášteřem a kostelem tvoří dohromady něco pevného, něco, na čem se dá stavět. A bylo tam znázorněno, že otevřeme dveře kláštera – těm, kdo jdou po té ulici a ani netuší, že je tady místo kontemplace. Neříkáme – pojdte rovnou do kostela, to se třeba může stát až po určitém poznání. Ale pojdte k nám do kláštera, je vám otevřený a pak se třeba rozhodnete. Když vstoupíte, posílíte se. A když se my jako

Novým vstupem do barokního refektáře.

Snímek Tomáš Souček

bratři otevřeme, také nám to něco dá.

Myslím, že tohle byl ten okamžik. Ještě jsme nevěděli, jak to místo budeme organizovat. Ale věděli jsme, že bude dobré klášter otevřít, aby mohlo nastat toto propojení. Už tehdy jsme založili edukační centrum, kde se lidi mají potkávat, diskutovat o všech tématech bez jakéhokoli tabu. Pak přišlo vymýšlení názvu, že by jím mohla být Dominikánská 8. Je to vlastně adresa kláštera, byť je dnes vstup z Jalovcové 2.

Ti, kdo Dominikánskou 8 sledují na videozáznamech, vidí jen barokní refektář. Ale ty se svými spolupracovníky jsi docela významně vstoupil do souvisejících prostor.

Navážu na předchozí otázku: když jsme říkali, že musíme klášter otevřít, s kolegy Norbertem Schmidtem, Michaelou Zucconi, Jiřím Trčkou, a hlavně s bratřími jsme dospěli k závěru, že ten historický vstup je příliš těsný. Příliš nenápadný, přehlédnutelný, snadno se mine. V baroku to bylo všechno v pořádku, jenže už není baroko.

A přišli jsme s návrhem, že v místě, kde je jistá asymetrie, kde historická stopa Jalovcové ulice nedovolila udělat plnou kvadraturu, je klášter vlastně „načatý“ k otevření. Mluvíme o krabici mléka, tetrapaku s utřeným rohem. Zbývalo do něj vložit, co bylo potřeba: recepci, schody, vý-

tah a všechny vazby, které klášter zprístupňují správně a hezky. A zároveň umožňují vstup do barokního refektáře přes nějaký, byť minimální foyer. Do té doby byl barokní refektář přístupný jenom z protilehlé strany. Teď je napojený na důležitější ulici než zezadu z Jilské.

Vzniklo také další zázemí barokního refektáře, kam jsme v podobě vestavěné elipsy, která se stala zároveň osvětlovacím tělesem, vložili potřebné toalety.

To byl výsledek snad rok nebo rok a půl trvající studie. Původně jsme chtěli vytvořit větší sál, aby se tam daly pořádat třeba i výstavy, nejen přednášky. Nejdřív jsme si mysleli, že by se mohl umístit pod rajský dvůr. Zjistilo se ovšem, že to z archeologických a možná i finančních důvodů není možné. Takže to skončilo kompromisem, racionálně redukováným zásahem, jenž klášter dokázal, navzdory všem překážkám, otevřít.

Od pandemie jsme programy Dominikánské 8 začali šířit po internetu. Tím se velmi zvýšil náš dosah, sledujících je daleko víc, než kolik lidí by fyzicky přišlo. Přesto tohle konkrétní místo v klášteře zůstává důležité. Jak uvažuješ o vztahu fyzického setkávání a virtuálního světa, v němž dnes do značné míry žijeme?

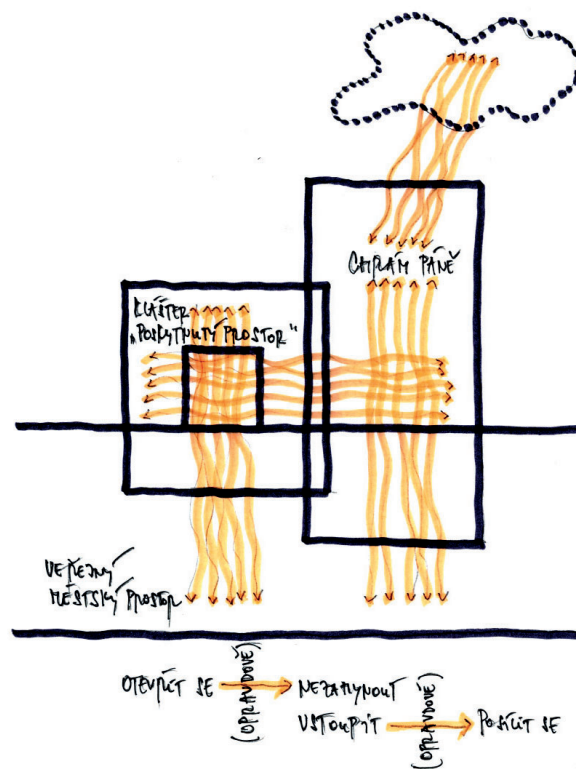

Schéma konceptu Dominikánská 8, který propojuje klášter s městem.

Autor Josef Pleskot

Obojí je zřejmě důležité, ale myslím si, že kdyby nebylo konkrétního prostředí, kde se přednáška, představení, debata nebo jakýkoli jiný formát odehrává, nešlo by to nahradit a přenést do abstraktního studia, které vlastně nemá ducha. Duch toho místa se totiž vysíláním přenáší do kuchyně či obývacích prostorů lidí, kteří se dívají. Co je však úplně nejdůležitější – ti účinkující jsou pravděpodobně prostředím emotivně ovlivnění úplně jiným způsobem, než kdyby byli v „černé kostce“, ve studiu. Ta materiální podstata, která je prosáklá duchem historie toho místa, je nenahraditelná a přenáší se v přímém přenosu do příbytků sledujících.

FILIP BOHÁČ OP, převor kláštera a editor Dominikánské 8

JOSEF PLESKOT (*1952 v Písku) je architekt známý např. přeměnou Dolní oblasti Vítkovic v Ostravě, návrhem průchodu valem v Jelením příkopě na Pražském hradě nebo četnými realizacemi ve městě Litomyšl. K posledním projektům jeho AP ateliéru patří lávka pro pěší přes řeku Otavu v Písku, nový oltář pro Plečníkův kostel Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech nebo právě postupná revitalizace pražského dominikánského kláštera.

Nabízíme prostor pro dialog

Debaty je formát, který zahrnuje několik překvapivých momentů.

Průběh večera v Dominikánské 8 sice působí spontánně, ale vyžaduje promyšlený koncept. Povídají si sečtělí odborníci, ale nevnučují definitivní pravdy. Diskutující mluví stejnou řečí, ale někdy nerozumí, co ten druhý říká, jindy se nedaří myšlenku dost přesně vyjádřit. Všichni zúčastnění přichází s představou, o čem to bude, ale hovor je často zavede jinam. Důkladně se zkoumá vybrané téma, ale nakonec vyvolá víc otázek, než kolik se jich zodpoví. Lidé v publiku poslouchají totéž, ale každý vnímá něco jiného a cítí se u toho jinak. Mohlo by se zdát, že takový formát nemá smysl. Jenže lidské setkání, otevřené naslouchání a svobodné mluvení něco podstatného proměňuje. Věříme, že dialog je cestou, jak rozvíjet myšlení, prohlubovat svou víru, lépe porozumět sobě i druhým a hledat vzájemné průniky.

Dobrodružný proces

Diskusím, jež je možné sledovat v sále nebo online, předchází dobrodružný proces. Objeví se nápad na téma – někdo z týmu něco pozoruhodného četl, potkal autora zajímavé knihy, všiml si ve svém okolí jisté potřeby nebo mu někdo řekl o určitém problému. Můžete to být i vy, kdo s nápadem přijde, stačí napsat... Společně o tom mluvíme, sdílíme zkušenosti, dohledáváme informace, promýšlíme, jak téma uchopit, co bychom se chtěli dovědět od odborníků nebo lidí, jichž se téma týká. Zvažujeme možné hosty. Nechceme dělat vyhrčené duely ani servírovat předem hotová řešení. Připravíme okruhy a sdílíme je s moderátorem a hosty – nechceme je zkoušet, nýbrž nechat se obohatit jejich vhladem. A pak se těšíme, jak to celé nakonec dopadne.

Jsmo zvědaví na zpětnou vazbu

Proběhlé akce reflektujeme a jsme zvědaví na ohlasy a zpětnou vazbu ze všech možných stran. I na tu vaši. Samotné debaty, ale i osobní rozhovory s hosty a diváky nejčastěji přináší nové podněty k dalším debatám.

I když se různé perspektivy v rámci jednotlivých debat, přednášek a rozhovorů vzájemně prolínají, témata je možné rozdělit do několika oblastí podle úhlu pohledu, který převládá:

Debaty Homosexualita v Bibli.

O víře

Tyto debaty nabízejí prostor pro hlubší porozumění víře, křesťanství, církvi a jejich místu v současné společnosti. Kontextům, v nichž teologii potřebujeme, byla přímo věnovaná diskuze nad číslem revue *Salve* 2/24. Bibli není vždycky snadné rozumět; když říká, že jsme byli stvořeni jako Boží obraz, má to být výzva pro každého z nás. V tom byla velmi inspirativní debata *Člověk před Bohem* (2024). Přítomnost na nás někdy dopadá tíží

Z debaty *Od mravního zákona k víře. Kantova filosofie náboženství.*

Snímek Jan Šimkanin / Člověk a Víra

vě, proto je důležité připomínat naději, právě ona patří k základním teologickým ctnostem. Bude se jí věnovat teoložka Mireia Ryšková. Její přednáška *Naděje neklame* je součástí cyklu *Koncil a papež František*. Čekají nás také dvě dubnová duchovní setkání, jednak s živelnou osobností filozofky Simone Weilové a jejím dílem a jednak rozhovor o kontemplativní modlitbě s trvalým jáhnem Janem Šedivým, který za komunismu emigroval a žije v Bavorsku.

O společnosti

Hosté z různých humanitních oborů u nás reflektují společenské výzvy z pohledu své odbornosti i osobní zkušenosti. Ve vztahu k tématům, jimž všichni čelíme – někdy s nadějí, jindy s obavou nebo frustrací –, usilujeme o hledání společných hodnot. Vnímáme, jak důležité je snažit se porozumět lidem z jiných generací. V únoru např. proběhla debata *Bohatství i bříme* věnovaná tématu péče o seniory, kdy tři odbornice přemýšlely o možnostech a limitech péče o druhé, ale také o emocích, zranitelnosti a vzájemném respektu. Tyto hodnoty jsou zásadní i v tématu víry a psychického zdraví mladých, které rozvine březnová debata *Vločky v kostele*.

O historii

V poslední době se historickými tématy prolínaly úvahy o tom, jak vzpomínáme a vyprávíme o minulosti a proč o některých událostech víme jen málo. Právě v souvislosti s 80. výročí konce 2. světové války je klíčové, jak vypadá naše kolektivní paměť a jak pracujeme s *Místy paměti*.

Snímek Jiří Vopálenský / Člověk a Víra

V debatě o *jáchymovských lágrech* spojených s těžbou uranu se také ukazovalo, kolik stop nedávné historie nenávratně zmizelo a jak obtížné může být setkávání s minulostí, jež není černobílá. Věnujeme se rovněž církevním dějinám a jejich dopadu na život církve dnes. Velký ohlas vzbudila loňská diskuse *Ženy u oltáře* o možnosti svěcení žen. V dubnu se nad knihou Jaroslava Šebka *Hrdinou se člověk nerodí, ale stává* ponoříme do příběhu Františka kardinála Tomáška.

O vědě

Po úspěchu loňských přednášek Jiřího Podolského *Obrazy z dějin fyziky a Prahy* navazujeme letos cyklem *Příběh jádra*, který koncipoval Vojtěch Pleskot. První diskuse *Jáchymovské peklo* nasvítí, jak zásadní dopad měl objev radioaktivity na české dějiny 20. století. Kromě hravého úžasu nad stvořením je cílem tohoto cyklu propojovat přírodovědné poznatky s širším kulturním a historickým kontextem.

O umění

Jsmo přesvědčeni, že i současné umění patří do křesťanského prostoru, proto dlouhodobě spolupracujeme s výtvarníky, básníky i hudebníky, kteří jinou formou zpracovávají podobná aktuální témata, jež probíráme s hosty debat. Např. instalace *Silent Echoes: Dachstein* od Billa Fontany umístěná v klášteře v rámci pražského Signal festivalu představila neobvyklý dialog o křehkosti klimatické i kulturní rovnováhy.

PETRA ŠVECOVÁ, dramaturgyně, a ZUZANA MATISOVSKÁ, propagace

Překračovat hranice je důležité

Dominikánská 8 není jen místem diskusí a přednášek, ale i prostorem, kde se lidská zkušenost propisuje do výtvarného umění, literatury a hudby. Přinášíme formáty, které překračují hranice běžných rozhovorů a otevírají dveře k novým pohledům na podstatné věci.

Jedním z nich je **Ovál** – unikátní prostor k setkávání současné poezie a hudby. „Mám na těchto večerech ráda jejich neočekávatelnou harmonii a být v přítomnosti umění, které se rodí právě v tu chvíli a pro místo barokního refektáře,“ popisuje kurátorka cyklu Anna Beata Hábllová. „Název je inspirovaný oválným světelným tvarem ve foyer tohoto refektáře, pod nímž první čtení v roce 2018 probíhala.“ Na přípravě večerů se svými experimentálními hudebními vstupy podílí studenti pražské HAMU pod vedením svých vyučujících.

Tradiční součástí programové mozaiky jsou knižní salony nad novinkami z nakladatelství **Krystal OP**. Dominikánské „nakladatelství dobré teologie“ káže nejen slovy, ale také knihami.

Knižní salon nakladatelství Krystal OP.

Snímek Jiří Kopecký

„Knihy jsou pro nás zdrojem poznání, rozšiřování obzorů a sdílení zkušeností, prostředkem k formování dobrého života,“ říká dlouholetá editorka a dominikánská laička Dagmar Kopecká. „Proto nám dává smysl a těší nás, když můžeme dobré knihy zprostředkovat našim čtenářům.“ Knihy a další publikace jsou v rámci akcí k dispozici díky Janě Noskové z knihkupectví Oliva, jež také sídlí v klášteře.

Úplně první panelové debaty proběhly v dominikánském klášteře v roce 2008 nad čísly **teologické revue Salve**. Také díky lidem kolem tohoto časopisu, jimž nešlo jen o intelektuální debaty, nýbrž též o spirituální hledání a živou reflexy kultury v jejích různých formách, se platforma Domi-

nikánská 8 rozvinula do současné podoby. „Salve pro mě není jen vynikající časopis zabývající se křesťanskou vírou v dnešním světě, ale především věcí osobní,“ říká Tomáš Sixta. „Setkal jsem se zde s křesťanstvím otevřeným, jiskřivým a jdoucím hlouběji, než je možné zažít opakováním zbožných klišé. Tato jiskřivost se rodí z plurality těch, kdo Salve tvoří.“

Jako poslední střípek do mozaiky programů přibyla letos spolupráce s **galerií Jilská 14** sídlící v sousedství. „Blízkost ideově spřízněných institucí v turistickém centru Prahy nám přináší sílu a naději pro tvorbu kvalitního programu kulturního, společenského i duchovního. Institucím jako takovým zas rozšiřuje okruhy návštěvníků a dodává

Petr Šoltys, mistr zvuku

Dominikánská 8 mě baví. Jsem rád, že můžu svou práci přinášet užitek posluchačům a divákům záznamů debat, zároveň je to pro mě velké obohacení

v řadě témat, která se jinde v médiích neobjevují. Bratři dominikáni se odvážně pustili do (nejen technicky) obtížného konceptu, jenž nemá na naší mediální scéně konkurenci – moderovaná, a navíc živě streamovaná debata s publikem je velkým oříškem i pro zkušené profesionály.

Proto jsem jim nabídl pomocnou ruku s postprodukční úpravou zvuku, což je úprava zaznamenaného zvuku do co nejlépe poslouchatelné podoby. Aby myšlenky nezaknuly v šumu a ruchu, používám pokročilé nástroje umělé inteligence, které dokážou výrazně zlepšit nejen srozumitelnost, ale také barvu zvuku.

na pestrosti, která je důležitá pro kvalitní diskusi, na níž si oba subjekty zakládají,“ uvádí Anna Kučerová, jedna ze tří žen, které výstavní prostory provozují. Naše spolupráce se zaměřuje na propojení skrze umělecká díla, jež budou umístěna ve výkladní skříni u vstupu do ulice Jalovcové a ve výklenku v barokním refektáři dominikánského kláštera. Tyto intervence budou součástí právě probíhajících výstav v Jilské 14.

PETRA ŠVECOVÁ, dramaturgyně

Jiří Vopálenský,

fotograf a člen fotografického spolku Člověk a Víra

Fotografování na večerech Dominikánské 8 chci svou troškou do mlýna podpořit dobrou a smysluplnou věc. Na projektu si velmi cením snahy ote-

vírat ve společnosti a církvi témata k přemýšlení a v neposlední řadě si všímám širokého záběru při jejich výběru. Jako křesťané se přeci nemáme od světa kolem nás oddělovat, uzavírat se do ghettu svých „pravd“, nýbrž aktivně vstupovat do dialogu se světem, naslouchat a promýšlet svou víru.

Jako fotografa mě samozřejmě těší fotit pro někoho, kdo má o fotografie zájem, kdo s nimi aktivně pracuje a používá je v rámci prezentace svých aktivit. Možnost zachytit zajímavé osobnosti intelektuálního života je pak jen třešinkou na pomyslném dortu.

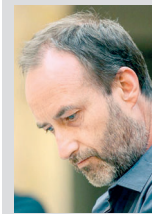

Ekumenická bohoslužba festivalu Take Care.

Snímek Jiří Štátka / Člověk a Víra

Michal Rataj,

mistr zvuku a hudební skladatel

Dominikánská 8 je pro mne dlouhodobě jedním z klíčových myšlenkových center současné duchovní scény, kde lze vnímat spiritualitu v širokém kontextu. Delší dobu mám – byť často zpovzdálí – možnost vnímat dominikánské aktivity nejen jako posluchače, ale také jako aktivní tvůrce či spolupracovníky při různých programech, mj. se svými studenty. Když jsme se ale vraceli z rodinné dovolené a při dvoudenní cestě z Bretaně jsme si poslechli série nových podcastů, rozčílila mě jejich velmi nízká technická úroveň, na kterou jsem – jako bývalý rozhlasový redaktor – poměrně citlivý.

Byl to okamžik, kdy jsem se přihlásil jako dobrovolný mistr zvuku a první řadu pozoruhodných setkání snad trochu pomohl přiblížit posluchačům tak, jak si jejich obsah zaslouží.

Bezpečné prostředí pro všechny

Jak důležité je mít prostor, kde můžeme bez obav vyjádřit své názory, aniž se musíme přidávat na tu, nebo onu stranu? Životně! Najít místo pro otevřenou diskusi, kde se názory střetávají nejen nenásilně, ale dokonce s chutí, je velké štěstí. A já ho mám.

Debaty Úcta ke stvoření jako duchovní úkol.

Snímek Jan Haken / Člověk a Víra

Možná by někoho překvapilo, že se mi otevřelo na církevní půdě. Kdo ale zná dominikány od sv. Jiljí v Praze, ví, že to není žádná náhoda. Řád bratří kazatelů se vydal zkoumat hranice svobodné debaty už před několika lety. Zkouší oslovit věřící i nevěřící pomocí témat, jež hýbou nejen církví. Ať už se jedná o ekologii, roli ženy v církevní struktuře nebo i tak bolestnou kapitolu, jakou je zneužívání. Velice si cením, že

se organizátoři Dominikánská 8 nevyhýbají ničemu z toho, co nás pálí. Dávají nám okusit, jak hojivě působí, jestliže vyslovíme své strachy a pustíme svá traumata z temných zákoutí duše na světlo. Není lepší cesty, jak léčit nejen jednotlivce, ale i celou společnost.

V jásavých barvách barokního refektáře přitisknutého na střídmost krásu prostoru, jak ji budově konven-

tu nově vtiskl architekt Josef Pleskot, je vítán každý. Stačí si vybrat, co vás zajímá, a věřte, že je z čeho vybírat. Dramaturgie diskusních večerů nejde po povrchu, i když se snaží být co nejaktuálnější. Měla jsem tu čest moderovat pár takových debat a nikdy to nebyla úplně jednoduchá práce. Načrtnuté okruhy mě nutily k hlubšímu vhledu, k přemýšlení o věcech z různých úhlů i k dohledá-

vání zdrojů. Obohacená jsem se proto vždycky cítila ještě dřív, než diskuse začala a přinesla ovoce. V době názorových bublin, které ovládají neznámé algoritmy, je bezpečné prostředí v pražské Husově ulici naprosto vzácné, a já si přeju, ať do něj najde cestu co nejvíc lidí. Těším se, že se tam uvidíme.

VERONIKA SEDLÁČKOVÁ,
novinářka a moderátorka

2024:

30 panelových debat

10 přednášek

8 knižních salonů

Z keříku vyrostl strom

K dominikánům v Jilské jsem chodil ještě jako mladý hledající kluk, fascinovaly mě dva zrcadlové obrazy Ježíše a Marie na sloupech v jejich kostele, které jsem kontemploval zpoza mříže...

Příchod dominikánů jsem v devadesátkách moc nevnímal, prožíval jsem své salesiánské dobrodružství, ale stejně jsem se občas díky příloze Katolického týdeníku Perspektivy setkal s polským dominikánem Tomaszem Dostatním, po očku sledoval revue Salve a občas zašel do malinkého knihkupectví Oliva v sousedství kláštera. S příchodem Benedikta Mohelníka v roli provinciála jsem zpozorněl i vzhledem k Dominikánské 8 a občas, tenkrát před rekonstrukcí ještě vchodem z Husovy ulice, jsem zabrousil do

Debaty Mosty a propasti. Pastorec LGBT osob.

Snímek Jiří Vopálenský / Člověk a Víra

barokního refektáře, kde jste mohli za panelem i v publiku potkat české i zahraniční intelektuály, výtvarníky, architektky.

S velkou radostí jsem přivítal Dominikánskou 8 na platformách Youtube a Spotify – konečně jsem mohl být „in“ i přes svou nepřítomnost v centru

Prahy a nakonec i v Praze samé. Za posledních pár let se z platformy stala opravdu široká intelektuální silnice, z keříku vyrostl strom. Najednou už nebyli moderátoři dva nebo tři, ale celá plejáda výborných speakerů, kteří jsou doma ve svých tématech. Dnes už tady nejde jen o církev, teologii, při-

padně historii, nýbrž o kulturu a civilizaci v širokém slova smyslu. A jako bonus o letních prázdninách nabízí poutnický podcast, kde vás zasvěcení průvodci zavedou na místa, která inspirují a kvetou.

ZDENĚK JANČAŘÍK SDB,
kněz, publicista a překladatel

Jsme doma ve městech i na venkově

Když jsme v roce 2020 během pandemie covidu-19 začali všechny debaty a přednášky vysílat živě online a jejich záznamy dávat volně k dispozici jako video i audio, otevřela se před námi řada nových možností.

V současnosti je pouze 12 % diváků Dominikánské 8 na Youtube z Prahy a téměř 19 % ze Slovenska. Vzkazy od lidí žijících na nejrůznějších místech po celé republice jsou pro nás velkým povzbuzením.

Síť přátel Dominikánské 8 tvoří aktuálně kolem 40 lidí. Tito dobrovolníci dostávají pravidelně e-mailem plakáty k plánovaným akcím a rozesílají je dál lidem ve svém okolí nebo je vytisknou ve formátu A4 a pověsí na nástěнку ať už ve své farnosti nebo ve škole. Napíšte nám a staňte se jedním z nich!

ZUZANA MATISOVSKÁ

Síť přátel Dominikánské 8 roste! Přidejte se taky!

Repro KT

11

dílů podcastu Letní punkta

6

uměleckých intervencí

100

různých hostů/hostek

20

moderátorů/moderátorek

Studenti jsou překvapeni Věšíme plakáty

Pamatuji si, jak se kdysi dominikáni radili, co by tak mohli v pražském klášteře udělat, a jezdili pro inspiraci na Collège des Bernardins v Paříži. V rámci jednoho svého pracovního

výjezdu do Paříže jsem se tam také šla podívat. Moc šancí jsem tomu tenkrát nedávala, že by to v Praze mohlo fungovat. Ovšem Pán se stará a jeho psi rovněž a Dominikánská 8 nejen je na světě, ale už má i své zvláštní místo v krajině českých diskusních platform.

Jedinečná je díky několika charakteristikám: předestírá se tu široká paleta témat a formátů, dialog je kultivovaný a demokraticky pluralitní, v diskusích

je cítit snaha nezůstat na povrchu, setkávají se tu lidé, myšlenky, artefakty z různých sociálních světů i časů, vše se děje v krásném prostředí, otevřeno všem offline i online... To vše pro mne vytváří neobyčejně sympatický vzor toho, co by mohla křesťanská instituce dělat v české postsekulární společnosti.

Když mi přijdou pozvánky na akce Dominikánské 8, vždycky se mi vybaví několik tváří, které by ta či ona akce mohla potěšit. Často se jedná o studenty či studentky, kteří bývají překvapeni tím, kam je to posílám. Většinou do té doby nikdy v žádném živém klášteře nebyli. Nicméně překvapení jsou snad vždy mile. Zato já sama mám nad plakáty často ambivalentní pocity. Například měsíce pracně hledám téma, úhel pohledu, zápletku pro svůj výzkumný projekt či publikaci, pak si otevřu e-mail a zjistím, že Dominikánská 8 už k tomu má sérii diskusí... Pustím si je tedy a brzy zjistím, že těch zápletek tam bude víc.

BARBORA SPALOVÁ, sociální antropoložka, pracuje na FSV UK, ale žije v Lužických horách na česko-polsko-německém pomezí

Jako spolek Katolická beseda v Kopřivnici jsme se již před časem rozhodli vyvěšovat plakáty Dominikánské 8 ve vitríně v budově Katolického domu. V naší činnosti se za-

měřujeme na podporu křesťanských hodnot a jakožto spolek, jehož většinu tvoří členové římskokatolické církve, vnímáme činnost této platformy jako svěží a důležitý projekt – nejen pro církev, ale i pro celou společnost. Odvaha a otevřenost, s níž Dominikánská 8 otevírá některá témata a pomáhá bořit zbytečnou tabu, je podle nás podstatným stavebním kamenem pro budování církve i mezilidských vztahů

„Díky za nové pohledy na víru a další věci, ke kterým bych se v našem prostředí povětšinou tradičně žité víry těžko dostala.“

z ohlasů na programy Dominikánská 8

„Moc děkuji za vaši práci, vaše debaty posloucháme s manželem rádi a jsou pro nás cennou duchovní i kulturní vzpruhou.“

z ohlasů na programy Dominikánská 8

„Díky! Dominikánská 8 jistě podporuje a šíří řádové charisma, které by jinak v české církvi chybělo ještě výrazněji.“

z ohlasů na programy Dominikánská 8

založených na účtě, pochopení a sou-náležitosti.

Nevíme, jaký skutečný vliv naše snaha na šíření povědomí o Dominikánské 8 má, ale dává nám smysl. Kdykoli může někomu pomoci lépe uchopit určité téma, zbavit se předsudků nebo si jen rozšířit obzory. Věříme, že její přednášky nejsou jen o poslechu zajímavých myšlenek, ale především o tom, co se děje poté – o diskusích, sdílení pohledů a vzájemném naslouchání. A to je něco, co chceme i nadále podporovat.

TADEÁŠ HOLUB, předseda výboru Katolické besedy v Kopřivnici

Staňte se součástí Dominikánské 8

Přijďte k nám

U nás zakusíte inspirativní atmosféru, osobní setkání a společné přemýšlení. Můžete přímo položit dotazy, neformálně pohovořit s hosty nebo obstarat si knihu na dané téma.

Vstup do barokního refektáře a adresa:

Jalovcová 2, 110 00
Praha 1 – St. Město

Odebírejte a sdílejte nás

Sledujte nás na sítích Facebook, Instagram a X, kde sdílíme pozvánky na blížící se akce, záznamy a fotografie z předchozích akcí, odkazy na další související texty a videa nebo pohled do zákulisí. Na webu se můžete přihlásit k odběru newsletteru a každou neděli dostanete aktuální program e-mailem.

Web: dominikanska8.cz
Sítě: [@dominikanska8](https://www.instagram.com/dominikanska8)

Vyvěšujte nás

Pomozte nám s propagací šířením plakátků ve svém okolí. Napište nám, a budete e-mailem dostávat plakáty na akce, které vysíláme živě. Můžete je vytisknout ve formátu A4 a pověsit např. na farní nástěnku nebo přeposlat svým známým.

Napište nám

- Co se vám líbilo a proč?
- Co můžeme vylepšit?
- Jaká témata vás zajímají?
- Koho byste pozvali jako hosta?

Podpořte nás finančně

Aktivity Dominikánské 8 nepřinášejí žádný finanční zisk. Všechny akce jsou přístupné veřejnosti za dobrovolný příspěvek a jejich záznamy jsou volně dostupné online, což chceme zachovat. Reálné náklady je však třeba pokrýt a sami na to nestačíme. Letos bychom rádi vybrali 500 tisíc korun, což představuje asi polovinu našich ročních nákladů. Zbytek hradí z vlastních zdrojů Klášter dominikánů Praha. Prosíme, přispějte nám jakoukoli částkou. Děkujeme! Na požádání rádi vystavíme potvrzení o daru.

Číslo účtu:

2203144011/2700

Sbírka: darujme.cz/projekt/1210662

Sledujte a poslouchajte nás

Téměř všechny naše akce živě vysíláme na Youtube. Poté jsou v příjemné kvalitě dostupné ke zhlédnutí na Youtube a k poslechu v podcastových platformách Spotify, Apple podcasts a Soundcloud. Pohodlně můžete vyhledávat také přímo v archivu na našem webu.

Zajímá nás váš názor!

Dejte nám zpětnou vazbu a sdílejte s námi prostřednictvím e-mailu nebo sociálních sítí své nápady a postřehy. Vaše reakce jsou pro nás také zdrojem povzbuzení.

E-mail: dominikanska8@op.cz

